

Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ ὡς πρὸς τὸ τηλεσκόπιον. Διηγούνται, ὅτι ὁ παῖς τεχνίτου τινὸς τοῦ Μιδελβούργου εἰς Ζελανδίαν (Ἰωάννου Διππεριχίμ.) θέσας, παιδιάς χάριν, δύο αὐξηνητικούς ὕελους τὸν ἕνα ἐπὶ τοῦ ἄλλου παρετήρησε μετ' ἐκπλήξεως, ὅτι τὰ βλεπόμενα δι' αὐτῶν ἀντικείμενα ἐφαίνοντο πλησιέστατα καὶ ἀνατετραμένα· καὶ ὅτι διακοινώσας τὴν ἀνακάλυψίν του ταύτην εἰς τὸν πατέρα του, οὗτος εὐκόλως κατεσκευάσας τὸ Τηλεσκόπιον, προσαρμώσας δύο φακούς ὕελιων διὰ τινος σωλήνος. Ἡ ἀνακάλυψις διεφημίσθη! Ὁ Γαλιλαῖος Γαλιλέης μαθηματικὸς καὶ φυσικὸς τῆς Φλωρεντίας, μανθάνει, ὅτι ἐφευρέθη μηχανὴ δι' ἧς βλέπει τις τὰ πόρρω ἀντικείμενα πλησιέστατα, μαντεύει ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο κατορθοῦται διὰ τοῦ συνδυασμοῦ φακῶν κοίλου καὶ κυρτοῦ ὕελου, καὶ κατασκευάζει Τηλεσκόπιον πολλῶ ἐντελέστερον τῶν τῆς Ὀλλανδίας. Μὴ εὐχαριστούμενος δὲ εἰς τοῦτο μόνον, διευθίνει τὸ ὄργανόν του πρὸς τὸν οὐρανόν, καὶ τότε πληθὺς ἀνακαλύψεων θαυμασίων μεταβάλλουσι τὸ παίγιον ἐνός παιδὸς εἰς θησαυρὸν διὰ τὴν Ἀστρονομίαν. Ὁ Γαλιλαῖος κατὰ πρώτην φοράν ἀνακαλύπτει, μετὰ ὑπερτάτου θαυμασμοῦ, τὰς ἐν τῷ ἡλίῳ κηλίδας, τὴν στροφὴν αὐτοῦ περὶ τὸν ἄξονά του, τὰς φάσεις τῆς Ἀφροδίτης κτλ. Βλέπει περιστρεφόμενους τοὺς πλανήτας καὶ ὀδηγούμενος πάντοτε ὑπὸ τῆς μεγαλοφυΐας του, συμπεραίνει εὐτόλμως, ὅτι ἡ γῆ δὲν εἶναι, ὅ,τι φαίνεται, ὅτι εἶναι σφαῖρα στρεφόμενη περὶ τὸν ἄξονά της, ὅστις καὶ αὐτὸς στρέφεται περὶ τὸν ἥλιον. Θαυμασία ἀνακάλυψις, προετοιμάσασα τὰς τοῦ Κεπλέρου καὶ Νεύτωνος.

Τὸ Τηλεσκόπιον, μετὰ τὸν Γαλιλαῖον, βεβαίως ἐτελειοποιήθη. Συνέτεινον εἰς τοῦτο καὶ ὁ Νεύτων καὶ ὁ Ἄλλεη καὶ ὁ Βροσχέλος καὶ ἐσχάτως ἦδη ὁ Ρός, ἀλλὰ τὰ θαυμάσια αὐτῶν ἀποτελέσματα χρεωστοῦνται εἰς μόνην τὴν μεγαλοφυΐαν τοῦ Γαλιλαίου.

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.

Η ΒΑΝΑΝΕΑ Η Η ΙΝΔΟΣΥΚΗ.

Τὸ δένδρον τῆς Βανανέας ἐπιχωριάζει εἰς πολλοὺς τόπους τῶν Ανατολικῶν Ἰνδιῶν ἔχει κορμὸν παχὺν καὶ εὐμήκη, παραφύοντα πληθὺν κλάδων, ἐξαπλουμένων ἐπὶ μεγάλης ἐκτάσεως. Τὸ δένδρον τοῦτο περιγράφει δι' ὠραίων στίχων ὁ ποιητὴς Μίλτων εἰς τὸν ἀπολεσθέντα αὐτοῦ Παράδεισον. (Βιβλ. Θ').

« . . . Ἡ Βανανέα ἐκτείνει τοὺς πυκνοὺς κλάδους
 τῆς, τοὺς τόσον εὐμεγέθεις καὶ μακροὺς, ὥστε αἱ
 κλίνουσαι κατὰ γῆς παραφύαδες τῶν ἀναδίδουσι
 ῥίζας, καὶ ὡς θυγατέρες αὐξάνουσι κύκλω τῆς μη-
 τρός των. Οἱ κλάδοι οὗτοι σχηματίζουσι θολωτὴν
 σκιάδα, ἐν μέσῳ πυκνῶν καὶ ἐκπεταμένων κλώνων.
 Ἰπὸ τὴν σκιάν αὐτῶν πολλάκις, στέκεται, τὸν κού-
 σωνα φεύγων τῆς ἡμέρας ὁ Ἰνδὸς θεσκός, φυλάττων
 τὰ θόσκοντα ποιμνιά του. »

Καὶ τῶντι, ἡ Βανανέα εἶναι τὸ ὠραιότερον φυσι-
 κὸν προϊόν τοῦ ἔξαισίου ἐκείνου κλίματος, ὅπου ἡ φύσις
 ἐκτυλίσσεται μετὰ τοσαύτης θαφειλας καὶ ποικιλίας.
 Ἐνια τῶν δένδρων τούτων ἔχουσι ἐκπληκτικὸν τῶντι

ὕψος καὶ ἔκτασιν, διηλεκτῶς αὐξοῦσι καὶ ἀντιθέτως
 ὄλων τῶν ἄλλων ὄντων τῆς τῶν ζῶων καὶ φυτῶν
 ζωῆς, φαίνεται ὅτι εἶναι ἐξηρημένα τῆς κοινῆς φθορᾶς.

Ἐκαστος κλάδος τοῦ δένδρου τούτου ῥίπτει ἰδίας
 ῥίζας, πρῶτον εἰς μικρὰς τρυφερὰς ἴνας, πῆχεις τινας
 ἀνωθεν τῆς γῆς, αἵτινες προϊόντος τοῦ χρόνου λαμ-
 βάνουσαι ὄγκον μεριστοῦ φθάσωσιν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν,
 εἰσδύουσιν ἐντὸς τῆς γῆς, ἀναδίδουσι νέα στελέχη
 καὶ γίνονται συγγενῆ δένδρα παραφύοντα νέους κλώ-
 νας, οἱ ὅποιοι καὶ αὐτοὶ ἀκολούθως ῥίπτουσι τὰς ἰδίας
 τῶν ῥίζας καὶ γεννώσι νέους κορμούς. Τοῦτο δὲ ἐξα-
 κολουθεῖ, ἐκτεινόμενου πάντοτε τοῦ δένδρου, ἐνόσω
 ὑπάρχει γῆ ἐπιτηδεῖα νὰ τρέφῃ αὐτό.

Οἱ Ἰνδοὶ περιποιοῦνται ἰδιαζόντως τὴν Βανανέαν
 θεωροῦσιν αὐτὴν ὡς ἔμβλημα τῆς θεότητος. ὡς ἐκ
 τῆς πολυχρονίου διαρκείας της, τῶν ἐκτεταμένων κλώ-
 νων της καὶ τῆς ἐκ τοῦ σκιοῦ αὐτῆς εὐεργεσίας, διὸ
 ἀποδίδουσι αὐτῇ θείας σχεδὸν τιμὰς. Αἱ ὀνομαστό-
 τεραὶ παγῶδαι (ναοὶ) συνήθως ἐγείρονται πλησίον τῶν
 δένδρων τούτων ὑπὸ τὴν σκιάν αὐτῶν οἱ Βραχμάνοι
 διημεροῦσι, ζῶντες ἐν θρησκευτικῇ μοναζίᾳ, καὶ ὄλων
 τῶν φυλῶν καὶ τάξεων οἱ ἄνθρωποι ἀγαπῶσι ν' ἀνα-
 παύωνται ὑπὸ τὸ δροσερὸν ἄσυλον, τὰς ὠραίας ἀλωάς,
 καὶ τὴν τερπνὴν πρόσφιν τοῦ σκιοῦ τούτου δώματος,
 τοῦ ἀδιαβάτου εἰς τὰς πλέον φλογερὰς ἀκτίνας τοῦ
 τροπικοῦ ἡλίου.

Ἄξισημειωτόν τι δένδρον ἐκ τοῦ εἶδους τούτου γνω-
 ρίζεται ὑπὸ τὸ ὄνομα *Κουμπέρ Μπόρ*, δοθέν αὐτῷ
 πρὸς τιμὴν διασήμου τινὸς ἁγίου Ἰνδοῦ. Ἄλλοτε τὸ
 δένδρον τοῦτο ἦτο πολὺ πλέον εὐμεγέθεις, ἀλλὰ καὶ
 νῦν ἡ περιφέρεια αὐτοῦ εἶναι 2000 ποδῶν, μετρομένη
 πῆρις τῶν κυριωτέρων κορμῶν του. Οἱ ἐπικεκραμένοι κλώ-
 νοι, οἱ μὴ ἐμπηγέντες εἰσέτι εἰς τὴν γῆν, καλύπτουσιν
 εἰς πλείονα ἔκτασιν, οἱ κυριώτεροι κορμοὶ αὐτοῦ, ὑπερ-
 βαίνοντες πολὺ κατὰ τὸ μέγεθος τὰς πύτεις καὶ τὰς
 δρύς τῆς Ἀγγλίας, ἀριθμοῦνται περὶ τοὺς 350, οἱ δὲ
 μικρότεροι, οἵτινες εἶναι ἐπίσης ὀγκῶδεις εἶναι πλέον
 τῶν τρισχιλίων, καὶ ἕκαστος αὐτῶν ἀναδίδει νέους
 κλώνας καὶ κρεμὰ ῥίζας, αἵτινες θέλουσιν ἀκολούθως
 γίνῃ κορμοὶ καὶ γεννήτορες μελλόντων δένδρων. Τὸ
 δένδρον *Κουμπέρ-Μπόρ* εἶναι πολυώνυμον εἰς τὰς
 Ἰνδίας διὰ τὸ μέγεθός του καὶ τὴν καλλονὴν του. Οἱ
 Ἰνδικοὶ στρατοὶ συνήθως στρατοπεδεύουσι κύκλω αὐ-
 τοῦ καὶ καθ' ὠρισμένας ἐποχὰς ὄλαι αἱ ἐπίσημοι
 ἑορταὶ τῶν Ἰνδῶν πανηγυρίζονται ὑπὸ τὸ δένδρον τοῦτο,
 ὅπου παραγίνονται χιλιάδες προσκυνητῶν. Λέγεται ὅτι
 7,000 ἀνθρώπων εὐρίσκουσιν ἀνέτως τόπον ἵν' ἀνα-
 παυθῶσιν ὑπὸ τὴν σκιάν του. Οἱ Ἄγγλοι συνήθως, ἐκεῖ
 κάμνουσι τὰς θηρευτικὰς διασκευάσεις των καὶ δια-
 μένουσιν ὀλοκλήρους ἐβδομάδας ὑπὸ τὴν ὠραίαν ταύ-
 τὴν σκιάδα, πάντοτε ὅχρῶν πλήρη ἀγρίων καὶ
 ἡμέρων περιστερῶν, τάνων καὶ παντοδαπῶν ἄλλων
 πτηνῶν καὶ κατοικουμένην ὑπὸ πληθῶς πιθήκων καὶ
 νυκτερίδων.

Τὸ ὠραῖον τοῦτο δένδρον παρέχει οὐ μόνον ἄσυλον
 ἀλλὰ καὶ τροφήν εἰς ὄλους τοὺς κατοίκους αὐτοῦ, κα-
 λυπτόμενον, μεταξὺ τοῦ λαμπροῦ φυλλώματός του,
 διὰ μικρῶν σῦκων, ὠραίου πορφυροῦ χρώματος.
 (Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ).